

[Aage Brusgaard]

te Bennedsen smiler, men hun skal nok få rapporten, når jeg er færdig med at læse op af den.

Jeg har siddet i Viborg Amtsråd i en del år, og dér har vi noget, der hedder Limfjordskomiteen for de kommuner, der ligger omkring Limfjorden. De har lavet en del forsøg med både fosfor-, nitrat- og kvælstofudledning.

De skemaer, vi har, og som også er tilgængelige – alle herinde i salen må komme hen og få et eksemplar af mig – viser rent faktisk, hvis vi nu begynder med fosforet, at de steder, der har størst udledninger i den nordlige del af Viborg Amt, har faktisk været Tved Plantage og Klit, altså Tved Flyveplads og Flyndersø Skov og Hjerl Hede. Derimod er der ikke tilnærmelsesvis så stor udledning fra de store gårde på Mors og i Salling. For nitrat og kvælstof gælder der nøjagtig det samme: Det er i de store skovområder ved Tved og Klosterhede Plantage, den store udsvivning er.

Det, jeg gerne vil spørge jer såkaldt kloge mennesker om, er altså: Kan I komme og give mig bare ét bevis på, at det er de dyrkede områder, der udleder kvælstof og fosfor til vandmiljøet? Det vil jeg gerne have et bevis på. Jeg har endnu ikke set en eneste undersøgelse, der viser, at det er kunstgødningen, der skader.

Kunstgødningen bliver spredt ud, for at den kan optages af planterne, ikke, for at det kan udsive til vandområderne.

Der foreligger også undersøgelser både fra Sverige og England, hvor de har ladet nogle jordområder ligge brak i flere årtier, og undersøgelserne viser, at kvælstofudledningen ikke har været mindre, selv om de har afholdt sig totalt fra at udsprede kunstgødning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Taletiden er udløbet.

Aage Brusgaard (FP):

Min taletid er udløbet, så jeg er nok nødt til at gå ned. Men nu fik jeg stillet de spørgsmål og håber så, at der er nogle sagkyndige, der kan besvare dem.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til hr. Aage Brusgaards indlæg vil jeg gerne sige, at de oplysninger, hr. Aage Brusgaard kommer med, ikke umiddelbart stemmer overens med de oplysninger, vi har. Så vi vil meget gerne bede om alle de tal og tegninger, hr. Aage

Brusgaard stod med heroppe, så vi kan undersøge det og se, hvordan det forholder sig.

Hvad angår spørgsmålet om vaskepulver, må man jo udlede, at det kun er kvinderne, der forurener, og det siger måske lidt om mand/kvinde-politikken i Fremskridtspartiet.

Til hr. Erling Christensen vil jeg sige, at man kan sige meget om hele proceduren i forbindelse med miljøstøtten, men jeg synes, det afgørende – som hr. Erling Christensen ikke var inde på – er, at spørgsmålet er løst. Nu ligger der altså et aktstykke i Finansudvalget, og forudsat at et flertal i Finansudvalget godkender det – det kræver som bekendt andre end regeringspartierne – den 23. maj, vil dette spørgsmål altså være afklaret, og de landmænd, der søger og har søgt, vil så kunne få støtten; det vil sige, at den kører videre, som om intet var hændt, efter en pause.

I øvrigt vil jeg gerne takke for debatten.

At Fremskridtspartiet er på stemmefiskeri i landbruget, kommer selvfølgelig ikke bag på nogen, der kender Fremskridtspartiet.

Jeg vil gerne lige, inden jeg tager fat på de enkelte ordførere – og jeg kan måske få lidt vanskeligt ved at nå det hele, da jeg kun har 20 minutter, jeg skal i hvert fald prøve at gøre mig umage for det – blot slå et par ting fast.

For det første synes jeg, det er værd at understrege, at det faktisk godt kan lade sig gøre at skaffe resultater i miljøpolitikken. Det er måske også på baggrund af de sidste dages debat, som nogle har været inde på, både her og i udlandet, værd at fremhæve. Vi kan også i forbindelse med vandmiljøplanen se, at vi har fået nogle resultater, både når det drejer sig om kommunerne, og når det drejer sig om industrien, men jeg vil gerne understrege – det var hr. Mogens Elvensø inde på – at det sådan set også nok er lidt lettere på disse områder, end det er inden for landbrugets område, af flere forskellige grunde.

Det andet, som der jo heller ikke har været rejst spørgsmål ved, og som jo klart fremgår af redegørelsen – og jeg vil da gerne takke for de pæne ord, der er sagt om den – er, at der ikke er holdepunkter for at antage, at vi med de anvendte styringsmidler med det, vi har på bordet i øjeblikket, kan nå vandmiljøplanens mål. Det er fortsat udgangspunktet, at vi skal nå målene, men det er jo også uden videre klart, at vi ikke kan nå dem inden for de afsatte tidsrammer.